

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΠΕΕ
κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΨΑΛΤΗ
Στην δημόσια εκδήλωση με θέμα
«Προβληματισμός για μια σύγχρονη κεντροδεξιά»,
στο πλαίσιο του κύκλου «οι προκλήσεις της πολιτικής σε καιρό κρίσης»

Φίλες και φίλοι του ΚΠΕΕ, έχουμε τη μεγάλη χαρά να φιλοξενούμε σήμερα το αγαπητό μέλος του Κέντρου κ. Νίκο Δένδια και τους εκλεκτούς φίλους κκ Γιάννη Παπαθανασίου και Κωστή Χατζηδάκη. Με την παρουσία τους, κάνουμε την πρώτη δημόσια εκδήλωση του κύκλου «Οι προκλήσεις της πολιτικής σε καιρό κρίσης».

Με τον όρο «κρίση», ασφαλώς εννοούμε τη διεθνή οικονομική κρίση, την μορφή με την οποία εμφανίζεται στη χώρα μας καθώς και τις όποιες συνέπειες έχει και πιθανώς θα έχει σε επίπεδο κομματικής γεωγραφίας. Καλούνται δηλαδή τα κόμματα να τοποθετηθούν σε επίκαιρα θέματα όπως η οικολογία και η μετανάστευση. Και οι τοποθετήσεις αυτές, ξανασχεδιάζουν εν μέρει και τον χάρτη της κομματικής γεωγραφίας.

Σ' αυτό το πλαίσιο, καλείται η πολιτική να δώσει απαντήσεις. Οι πολιτικοί καλούνται να διαχειρισθούν τις προκλήσεις. Πάντοτε ήταν δουλειά των πολιτικών να μετουσιώνουν σε ξεκάθαρες ιδέες τα ζητούμενα της κοινωνίας. Να εκφράζουν τις ανάγκες και τις προσδοκίες των πολιτών. Να διαμορφώνουν οράματα και να στοχεύουν πολιτικά στην υλοποίησή τους.

Το 1975, όταν ιδρύθηκε το ΚΠΕΕ, οι όροι της πολιτικής διέπονταν από έντονη ιδεολογικοποίηση. Ιδεολογίες που βασιζόνταν σε μεγάλο βαθμό σε ηθικές αξίες. Σήμερα, ζούμε στην εποχή του πραγματισμού. Στην εποχή που έχει λιγότερη σημασία το ιδεολογικό υπόβαθρο μιας πολιτικής και περισσότερη τα προσδοκώμενα οφέλη της. Μπορούμε να πούμε δηλαδή ότι σήμερα αποδεκτές πολιτικές είναι εκείνες που αποδίδουν.

Ο Ντενγκ Χσιάο Πιγκ, ο πρώτος πραγματιστής κομμουνιστής ηγέτης της Κίνας, έβαλε την χώρα του στον σημερινό της δρόμο λέγοντας: δεν μας ενδιαφέρει αν η γάτα είναι μαύρη ή άσπρη. Αρκεί να πιάνει ποντίκια.

Είναι όμως κρίσιμο το ιδεολογικό εφελκυστικό προσέγγισης του πραγματισμού. Είναι άλλο πράγμα να έχει ένας πολιτικός, ή ένα κόμμα εφελκυστικό προς την άσκηση μιας πολιτικής πχ τον σοσιαλισμό, κι άλλο τον φιλελευθερισμό.

Ζητούμενο καθίσταται η μεταφύτευση των αρχών και των θέσεων σε συνθήκες πραγματισμού. Οι τρέχουσες συνθήκες, είναι αυτές της κρίσης. Πρέπει να πούμε στη γάτα ποιά ποντίκια θέλουμε να πιάσει πρώτα!

Στη χώρα μας, συγκροτημένος ιδεολογικός διάλογος στον φιλελεύθερο χώρο έχει να γίνει πάνω από δεκαπέντε χρόνια. Έτσι, μετά από την ήττα της Νέας Δημοκρατίας, είναι επιτακτικός ένας διάλογος για τις αρχές και τις θέσεις της ιδεολογικής οικογένειας της κεντροδεξιάς. Οικογένεια που πρόσφατα βαφτίστηκε «κοινωνικός φιλελευθερισμός». Και λέω «οικογένεια της κεντροδεξιάς», διότι, στην ΕΕ, στον αντίστοιχο χώρο που κινείται η Νέα Δημοκρατία, υπάρχουν διάφορα κόμματα: χριστιανοδημοκρατικά, φιλελεύθερα και συντηρητικά. Άλλωστε, ο φιλελευθερισμός υπήρξε ανέκαθεν ευέλικτος.

Θεωρούμε τη σημερινή εκδήλωση μια καλή αρχή, και προσμένουμε τις ουσιαστικές τοποθετήσεις των εκλεκτών προσκεκλημένων.